

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2013

Vyhlásené: 13. 7. 2013

Časová verzia predpisu účinná od: 13. 7.2013

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

200

PRESEDA NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

vyhlasuje

úplné znenie Občianskeho súdneho poriadku zo dňa 4. decembra 1963 č. 99/1963 Zb., ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom č. 36/1967 Zb., zákonom č. 158/1969 Zb., zákonom č. 49/1973 Zb., zákonom č. 20/1975 Zb., zákonom č. 133/1982 Zb., zákonom č. 180/1990 Zb., zákonom č. 328/1991 Zb., zákonom č. 519/1991 Zb., zákonom č. 263/1992 Zb., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 5/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 46/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 190/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 232/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 22/1996 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1996 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 281/1996 Z. z., zákonom č. 211/1997 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 359/1997 Z. z., zákonom č. 124/1998 Z. z., zákonom č. 144/1998 Z. z., zákonom č. 169/1998 Z. z., zákonom č. 187/1998 Z. z., zákonom č. 225/1998 Z. z., zákonom č. 233/1998 Z. z., zákonom č. 235/1998 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 318/1998 Z. z., zákonom č. 331/1998 Z. z., zákonom č. 46/1999 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 66/1999 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 166/1999 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 185/1999 Z. z., zákonom č. 223/1999 Z. z., zákonom č. 303/2001 Z. z., zákonom č. 501/2001 Z. z., zákonom č. 215/2002 Z. z., zákonom č. 232/2002 Z. z., zákonom č. 424/2002 Z. z., zákonom č. 451/2002 Z. z., zákonom č. 480/2002 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 620/2002 Z. z., nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 75/2003 Z. z., zákonom č. 353/2003 Z. z., zákonom č. 530/2003 Z. z., zákonom č. 589/2003 Z. z., zákonom č. 204/2004 Z. z., zákonom č. 371/2004 Z. z., zákonom č. 382/2004 Z. z., zákonom č. 420/2004 Z. z., zákonom č. 428/2004 Z. z., zákonom č. 613/2004 Z. z., zákonom č. 757/2004 Z. z., zákonom č. 36/2005 Z. z., zákonom č. 290/2005 Z. z., zákonom č. 341/2005 Z. z., zákonom č. 24/2007 Z. z., zákonom č. 84/2007 Z. z., zákonom č. 273/2007 Z. z., zákonom č. 335/2007 Z. z., zákonom č. 643/2007 Z. z., zákonom č. 384/2008 Z. z., zákonom č. 477/2008 Z. z., zákonom č. 484/2008 Z. z., zákonom č. 491/2008 Z. z., zákonom č. 487/2009 Z. z., zákonom č. 495/2009 Z. z., zákonom č. 575/2009 Z. z., zákonom č. 151/2010 Z. z., zákonom č. 183/2011 Z. z., zákonom č. 332/2011 Z. z., zákonom č. 348/2011 Z. z., zákonom č. 388/2011 Z. z., zákonom č. 355/2012 Z. z., zákonom č. 64/2013 Z. z. a zákonom č. 75/2013 Z. z.

OBČIANSKY SÚDNY PORIADOK**PRVÁ ČASŤ
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA****PRVÁ HLAVA
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA****§ 1**

Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

§ 2

V občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, uskutočňujú výkon rozhodnutí, ktoré neboli splnené dobrovoľne, a dbajú pri tom na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb.

§ 3

Občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené.

§ 4

Zrušený.

§ 5

(1) Súdy poskytujú pri plnení svojich úloh účastníkom v občianskom súdnom konaní poučenia o ich procesných právach a povinnostiach.

(2) Súdy povinnosť podľa odseku 1 nemajú, ak je účastník v občianskom súdnom konaní zastúpený advokátom.

§ 6

V konaní postupuje súd v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná.

**DRUHÁ HLAVA
SÚDY****Právomoc****§ 7**

(1) V občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

(2) V občianskom súdnom konaní súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci a rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

(3) Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon.

§ 8

Ak sa má pred konaním na súde konať u iného orgánu, môžu súdy konať len vtedy, ak nebola vec v takomto konaní s konečnou platnosťou vyriešená.

§ 8a

Spory o právomoc

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje spory o právomoc medzi súdmi a orgánmi štátnej správy.

Príslušnosť

§ 9

(1) Na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné súdy.

(2) Krajské súdy rozhodujú ako súdy prvého stupňa

- a) v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení,
- b) v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia,
- c) v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady,¹⁾ ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky.

§ 10

(1) Krajské súdy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

(2) O odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

§ 10a

(1) O dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

(2) O dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

(3) O mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

(4) O mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu.

§ 11

(1) Konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorý je vecne a miestne príslušný. Príslušnosť sa určuje podľa okolností, ktoré tu sú v čase začatia konania, a trvá až do jeho skončenia.

(2) Ak je miestne príslušných niekoľko súdov, môže sa konať na ktoromkoľvek z nich.

(3) Ak ide o vec, ktorá patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ale podmienky miestnej príslušnosti chýbajú, alebo ich nemožno zistiť, Najvyšší súd Slovenskej republiky určí, ktorý súd vec prejedná a rozhodne.

§ 12

(1) Ak nemôže príslušný súd o veci konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení (§ 14), musí byť vec prikázaná inému súdu toho istého stupňa.

(2) Vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

(3) O prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa vec má prikázať.

§ 13

Zrušený.

Vylúčenie sudcov

§ 14

(1) Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti.

(2) Na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a naopak. To isté platí, ak ide o rozhodovanie o dovolaní.

(3) Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

§ 15

(1) Ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Predseda súdu môže prideliť vec inému sudcovi, ak s tým sudca, o ktorého vylúčenie ide, súhlasí; pridelenie zabezpečí podľa osobitného predpisu.²⁾ Ak ide o vylúčenie sudcu podľa § 14 ods. 1 a predseda súdu má za to, že nie je dôvod pochybovať o nezáujatosti sudcu, predloží vec na rozhodnutie súdu uvedenému v § 16 ods. 1. Na opakované oznámenia tých istých skutočností súd neprihliadne, ak už o nich nadriadený súd rozhodol; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

(2) Ak skutočnosti podľa odseku 1 predpokladajú vylúčenie aj ďalších sudcov toho istého súdu, sudca pripojí k oznámeniu aj vyjadrenia týchto sudcov.

§ 15a

(1) Účastníci majú právo z dôvodov podľa § 14 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti voči sudcovi, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

(2) Účastník môže uplatniť námietku zaujatosti podľa odseku 1 najneskôr na prvom pojednávaní, ktoré viedol sudca, o ktorého vylúčenie ide, alebo do 15 dní, odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený.

(3) V námietke zaujatosti musí byť uvedený, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, a kedy sa účastník podávajúci námietku zaujatosti o dôvode vylúčenia dozvedel. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

(4) Na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliadne, ak už o nich rozhodol nadriadený súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

(5) Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

§ 16

(1) Súd predloží vec nadriadenému súdu s vyjadrením sudcu na rozhodnutie o námietke zaujatosti do 15 dní od jej podania. Ak sa spis zároveň predkladá odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní, vec sa predloží až po vykonaní úkonov spojených s predložením veci odvolaciemu súdu. O tom, či je sudca vylúčený, rozhodne do desiatich dní od predloženia veci nadriadený súd v senáte; touto lehotoú nie je viazaný, ak rozhoduje zároveň o odvolaní. O vylúčení sudcov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodne do desiatich dní iný senát tohto súdu.

(2) Ustanovenie odseku 1 neplatí, ak účastník uplatnil v námietke zaujatosti rovnaké skutočnosti, o ktorých už rozhodol nadriadený súd alebo iný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak je námietka zaujatosti podaná po uplynutí lehoty podľa § 15a ods. 2 alebo ak na námietku súd neprihliada podľa § 15a ods. 3 až 5; v týchto prípadoch sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. O dôvode, pre ktorý sa vec nadriadenému súdu nepredkladá, súd upovedomí účastníka konania, ktorý námietku uplatnil.

(3) Podanie námietky zaujatosti nebráni súdu prejednať vec alebo uskutočniť iné úkony pred jej predložením nadriadenému súdu podľa odseku 1, ak možno predpokladať, že námietka nie je dôvodná; pred rozhodnutím o námietke zaujatosti súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

§ 17

(1) O tom, či je vylúčený zapisovateľ alebo iný pracovník súdu, ako aj znalec alebo tlmočník, platia tieto ustanovenia primerane; rozhoduje o tom predseda senátu alebo samosudca.

(2) Na vylúčenie notára z úkonov súdneho komisára primerane platia § 14 až 16. O vylúčení rozhoduje súd, ktorý notára poveril vykonaním úkonov súdneho komisára.